

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 429

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 mai 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
Decizia nr. 216 din 14 aprilie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală.....	1-3	82.	— Ordin pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind exceptarea acordurilor de transfer de tehnologie de la aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996.....	4-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 216

din 14 aprilie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Marinela Mincă — procuror
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Olaru și Tudora Iorga în Dosarul nr. 132/2005 al Tribunalului Constanța — Secția penală.

La apelul nominal răspunde Vasile Bujor, personal, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, partea Vasile Bujor solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, și arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, statuând prin Decizia nr. 555 din 16 decembrie 2004 că acestea sunt constituționale. Apreciază că în cauză nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2004, dispoziții prin care a fost abrogat art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de Constantin Cotmeanu, Dorina

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 ianuarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 132/2005, **Tribunalul Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2004, dispoziții prin care a fost abrogat art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de către Constantin Cotmeanu, Dorina Olaru și Tudora Iorga, cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva încheierii de ședință din data de 17 ianuarie 2005 prin care s-a dispus respingerea cererii de recuzare a unui judecător, cerere formulată de părțile civile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că este neconstituțională abrogarea art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală, aceasta contravenind dispozițiilor art. 11 alin. (2), art. 115 alin. (5) și (6), art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție. Arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2004, prin care au fost abrogate dispozițiile art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală, afectează regimul unei instituții fundamentale a statului, precum și un drept și o libertate fundamentală a cetățeanului, și anume accesul liber la justiție. Competența instanțelor de judecată este stabilită prin lege, potrivit art. 126 din Constituție, dar în cazul acesta competența instanței de judecată a fost reglementată printr-o ordonanță de urgență care nu a fost supusă ratificării Parlamentului, iar nu printr-o lege, ceea ce este neconstituțional.

Tribunalul Constanța — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, în raport cu principiul celerității actului de justiție, calea de atac a recursului împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare a unui judecător nu conduce decât la tergiversarea nejustificată a cauzei în condițiile în care părțile au la dispoziție calea de atac a apelului și cea a recursului împotriva soluțiilor instanței de fond. De altfel, unul dintre cazurile în care se poate face recurs este și acela în care a existat un caz de incompatibilitate a membrilor completului instanței de fond, potrivit art. 385⁹ din Codul de procedură penală. Acordarea unei căi de atac pentru fiecare încheiere pronunțată în cursul judecății conduce la posibilitatea exercitării în mod abuziv a drepturilor procesuale de către părțile interesate, iar rațiunea pentru care legiuitorul a dispus abrogarea art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală se corelează cu normele europene în materie, potrivit cărora procesele trebuie soluționate într-un termen rezonabil.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2004, prin care se abrogă dispozițiile art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală, încalcă dispozițiile art. 11

alin. (2), art. 115 alin. (5) și (6) și art. 126 alin. (2) din Constituție, apreciază că aceste articole nu sunt pertinente în soluționarea cauzei. De asemenea, arată că nu poate fi reținută nici susținerea potrivit căreia dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 încalcă prevederile art. 129 din Legea fundamentală. Prin abrogarea art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală, încheierea prin care se respinge cererea de recuzare poate fi atacată o dată cu fondul ori cu sentința sau decizia recurată, astfel că nu se poate reține susținerea potrivit căreia s-ar încălca prevederile art. 129 din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 față de art. 129 și art. 126 alin. (2) din Constituție, arată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece suprimarea căii de atac împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare se justifică prin necesitatea descurajării exercitării abuzive a acestei căi de atac și nu este de natură să prejudicieze în vreun fel părțile în proces în condițiile în care, prin încheierea de respingere a cererii de recuzare, nu se soluționează însuși procesul, iar împotriva hotărârii ce urmează a se da după judecarea cauzei părțile au deschise căile de atac prevăzute de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 1 iulie 2004, aprobată prin Legea nr. 548/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.164 din 8 decembrie 2004. Textul de lege criticat are următorul conținut:

„Articol unic. — *Alineatul 7 al articolului 52 din Codul de procedură penală, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 30 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 11 alin. (2), art. 115 alin. (5) și (6), art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 11 alin. (2): „*Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.*”;

— Art. 115 alin. (5) și (6): „*(5) Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateri în*

procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere. Dacă în termen de cel mult 30 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată adoptată și se trimite celeilalte Camere care decide de asemenea în procedură de urgență. Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1).

(6) Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.“;

— Art. 126 alin. (2): „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.*“;

— Art. 129: „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 555 din 16 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 17 februarie 2005, Curtea a reținut că suprimarea căii de atac împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare — măsură adoptată de legiuitor prin dispoziția legală atacată — se justifică prin necesitatea descurajării exercitării abuzive a acestei căi de atac și nu este de natură să prejudicieze în vreun fel părțile în proces în condițiile în care, prin încheierea de respingere a cererii de recuzare, nu se soluționează însuși procesul, iar împotriva hotărârii ce urmează a se da după judecarea cauzei părțile au deschise căile de atac prevăzute de lege. S-a statuat, de asemenea, că abrogarea dispozițiilor ce prevedeau posibilitatea atacării cu recurs, în termen de 48 de ore din momentul pronunțării, a încheierii prin care s-a respins

recuzarea nu constituie un act de împiedicare a liberului acces la justiție, deoarece încheierea de respingere a recuzării este pronunțată chiar de o instanță de judecată, adică de un organ de justiție, dispoziția legală atacată având drept consecință tocmai scurtarea duratei procesului și deci judecarea cauzei într-un termen rezonabil.

De asemenea, Curtea a reținut ca neîntemeiată susținerea privind încălcarea dispozițiilor art. 126 și 129 din Constituție, care prevăd că procedura de judecată și competența instanțelor judecătorești sunt prevăzute numai prin lege, iar împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii, deoarece din chiar cuprinsul acestor dispoziții constituționale rezultă libertatea legiuitorului de a institui și de a reveni asupra reglementării unor căi de atac, desigur, cu respectarea celorlalte norme și principii ale Legii fundamentale.

În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale deoarece în acest caz competența instanței de judecată a fost reglementată printr-o ordonanță de urgență care nu a fost supusă ratificării Parlamentului, iar nu printr-o lege, încălcându-se astfel dispozițiile art. 115 alin. (5) și (6), Curtea a constatat că nici aceasta nu poate fi reținută. Astfel, Curtea prin aceeași decizie a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2004 a fost depusă spre dezbateri la Senat la data de 30 iunie 2004 și a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 1 iulie 2004, fiind respectate întru totul dispozițiile art. 115 alin. (5) din Constituție, care prevăd că „*ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateri în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României*“.

Soluția adoptată și considerentele deciziei citate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Cotmeanu, Dorina Olaru și Tudora Iorga în Dosarul nr. 132/2005 al Tribunalului Constanța — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN**pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind exceptarea acordurilor de transfer de tehnologie de la aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996**

În baza:

- Decretului nr. 57/2004 privind numirea membrilor Plenului Consiliului Concurenței;
 - prevederilor art. 21 alin. (4) lit. f), ale art. 28 alin. (1) și (2) și ale art. 29 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare,
- având în vedere avizul favorabil al Consiliului Legislativ,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării în plenul Consiliului Concurenței, se pune în aplicare Regulamentul privind exceptarea acordurilor de transfer de tehnologie de la aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Mihai Berinde

București, 4 mai 2005.
Nr. 82.

ANEXĂ**REGULAMENT****privind exceptarea acordurilor de transfer de tehnologie de la aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996**

În temeiul art. 28 alin. (1) și (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, **Consiliul Concurenței** adoptă prezentul regulament.

ARTICOLUL 1**Obiectul și domeniul de aplicare**

(1) În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *lege*, beneficiul exceptării unor categorii de înțelegeri, decizii luate de asociațiile de agenți economici sau practicile concertate de la interdicția prevăzută la art. 5 alin. (1) se stabilește prin regulament al Consiliului Concurenței, în condițiile art. 5 alin. (2) din lege.

(2) Consiliul Concurenței a adoptat Regulamentul privind acordarea exceptării, pe categorii de înțelegeri, decizii de asociere ori practici concertate, de la interdicția prevăzută la art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 bis din 3 aprilie 1997, prin care, la cap. VI, se stabilesc condițiile de exceptare pentru categoria acordurilor pentru transferul de tehnologie și/sau de know-how.

(3) Adoptarea noului regulament se înscrie în logica unei abordări economice a compatibilității acordurilor în cauză cu un mediu concurențial normal. Astfel, s-au considerat necesare definirea unor categorii de acorduri exceptate până la atingerea unei anumite cote de piață și enunțarea restricțiilor sau clauzelor care nu trebuie să figureze în aceste acorduri.

(4) Acordurile de transfer de tehnologie, în general, cresc eficiența economică și favorizează concurența, putând contribui la reducerea dublării activităților de cercetare-dezvoltare și stimula mai bine agenții economici să promoveze noi activități de cercetare-dezvoltare, pot

încuraja inovațiile ca efecte de creștere, pot facilita răspândirea tehnologiilor și stimula concurența pe piața produsului.

(5) Prezentul regulament urmărește să satisfacă două exigențe: să asigure protecția eficientă a concurenței și să ofere agenților economici o securitate juridică adecvată. Aceste obiective trebuie să fie îndeplinite ținându-se seama de necesitatea de simplificare a cadrului de reglementare și a aplicării sale. Se pornește de la prezumția că sub un anumit nivel al cotei de piață efectele pozitive ale acordurilor de transfer de tehnologie compensează eventualele lor efecte negative asupra concurenței, putând fi exceptate, conform prevederilor art. 5 alin. (2) din lege.

(6) Beneficiul exceptării pe categorii, prevăzut prin prezentul regulament, trebuie să fie limitat doar la acordurile care pot fi apreciate cu certitudine că îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 5 alin. (2). Pentru ca obiectivele și avantajele transferului de tehnologie să poată fi atinse, exceptarea prevăzută prin prezentul regulament trebuie să fie aplicabilă și clauzelor cuprinse în acordurile de transfer de tehnologie care nu constituie obiectul principal al acestor acorduri, dar sunt direct legate de aplicarea tehnologiei transferate.

(7) În cazul acordurilor de transfer de tehnologie dintre concurenți, dacă segmentele cumulate deținute de părți pe piețele relevante nu depășesc 20% și dacă acordurile nu conțin anumite restricționări care au efecte anticoncurențiale grave, se poate prezuma că ele sunt în măsură să determine o îmbunătățire a producției sau a distribuției și să asigure consumatorilor o parte echitabilă din profitul rezultat.

(8) În cazul acordurilor de transfer de tehnologie dintre agenții economici neconcurenți, dacă segmentul individual deținut de fiecare parte pe piața relevantă nu depășește 30% și dacă acordurile nu cuprind restricționări care au efecte anticoncurențiale grave, se poate presupune că ele sunt în măsură să determine o îmbunătățire a producției și a distribuției și să asigure consumatorilor o parte echitabilă a profitului rezultat.

(9) Pragurile referitoare la cota de piață, neexceptarea acordurilor de transfer de tehnologie conținând restricționări anticoncurențiale extrem de grave și restricționări excluse prin prezentul regulament vor asigura că acordurile cărora li se aplică exceptările pe categorii nu permit agenților economici participanți să elimine concurența pentru o parte semnificativă a produselor în cauză.

(10) Nu se poate prezuma că peste aceste praguri acordurile de transfer de tehnologie intră sub incidența art. 5 alin. (1) din lege. De exemplu, un acord de licență exclusivă între agenți economici neconcurenți, în general, nu intră sub incidența art. 5 alin. (1) din lege. Nu se poate prezuma nici că peste aceste praguri acordurile de transfer de tehnologie, care intră sub incidența art. 5 alin. (1) din lege, nu respectă condițiile de exceptare. În același timp, nu se poate prezuma că aceste acorduri produc, în general, avantaje obiective, ca natură și ca dimensiune, pentru a compensa corespunzător dezavantajele pe care le provoacă asupra concurenței.

(11) Prin prezentul regulament nu sunt exceptate acordurile de transfer de tehnologie care conțin restricționări ce nu sunt indispensabile pentru îmbunătățirea producției sau a distribuției. Îndeosebi acordurile de transfer de tehnologie care conțin anumite tipuri de restricționări ce au efecte anticoncurențiale grave, cum ar fi fixarea prețurilor facturate către terți, trebuie să fie excluse de la beneficiul acestei exceptări pe categorie, oricare ar fi cota de piață a agenților economici în cauză. În cazul unor astfel de restricționări, întregul acord este exclus de la beneficiul exceptării pe categorie.

(12) Pentru a proteja incitarea la inovare, precum și aplicarea corespunzătoare a drepturilor de proprietate intelectuală, unele restricționări trebuie să fie excluse de la exceptarea pe categorie. În special, trebuie să fie excluse obligațiile de retransmitere exclusivă pentru îmbunătățirile disociabile. Atunci când o astfel de restricționare este inclusă într-un acord de licență, restricționarea în cauză trebuie să fie exclusă de la beneficiul exceptării pe categorie.

(13) În cazurile particulare în care acordurile care intră sub incidența prezentului regulament au totuși efecte incompatibile cu prevederile art. 5 alin. (2) din lege, Consiliul Concurenței poate retrage beneficiul exceptării pe categorii, mai ales când incitarea la inovație e redusă ori accesul la anumite piețe este împiedicat.

(14) Pentru consolidarea supravegherii rețelelor paralele de acorduri de transfer de tehnologie care au efecte restrictive similare și care acoperă mai mult de 50% dintr-o piață, Consiliul Concurenței poate declara prezentul regulament inaplicabil acordurilor de transfer de tehnologie care cuprind restricționări specifice practicate pe piața în cauză, restabilind astfel deplina aplicare a art. 5 din lege față de aceste acorduri.

(15) Regulamentul trebuie să fie aplicat doar la acordurile de transfer de tehnologie dintre un licențiat și un licențiator. Regulamentul trebuie să acopere astfel de acorduri chiar și atunci când acestea cuprind condiții aplicabile la mai multe niveluri de comercializare, de exemplu, atunci când impun licențiatului obligația să instituie un sistem de distribuție particular și specifică obligațiile pe care licențiatul trebuie sau poate să le impună distribuitorilor de produse fabricate sub licență. Astfel de condiții și obligații trebuie să fie compatibile cu

regulile de concurență aplicabile acordurilor de furnizare și de distribuție. Acordurile de furnizare și de distribuție încheiate între un licențiat și clienții săi nu trebuie să fie exceptate în baza prezentului regulament.

(16) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere aplicării prevederilor art. 6 din lege.

ARTICOLUL 2

Definiții

(1) În înțelesul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *acord* — o înțelegere, o decizie luată de asociații de agenți economici sau o practică concertată;

b) *acord de transfer de tehnologie* — un acord de licență de brevet, un acord de licență de know-how, un acord de licență de drepturi de autor pentru programe de calculator (software) sau o combinație a acestora, inclusiv orice acord de acest tip care conține prevederi referitoare la vânzarea și la cumpărarea de produse sau care se referă la licența pentru alte drepturi de proprietate intelectuală ori la cesiunea de drepturi de proprietate intelectuală, cu condiția ca aceste prevederi să nu constituie obiectul principal al acordului și să fie direct legate de fabricarea produselor prevăzute în contract. De asemenea, sunt considerate acorduri de transfer de tehnologie: cesiunea de brevete, de know-how, de drepturi de autor pentru programe de calculator sau o combinație a acestor elemente sub condiția ca o parte din riscul legat de exploatarea tehnologiei să fie suportată de cedent, îndeosebi atunci când nivelul remunerării cesiunii depinde de cifra de afaceri realizată de cesionar pentru produsele obținute folosindu-se tehnologia cedată, de cantitatea de produse fabricate sau de numărul de operațiuni realizate cu ajutorul tehnologiei în cauză;

c) *acord reciproc* — acordul de transfer de tehnologie prin care 2 agenți economici își acordă reciproc, în același contract sau în contracte separate, o licență de brevet, o licență de know-how, o licență de drepturi de autor pentru software sau o combinație a acestora, când licențele se referă la tehnologii concurente ori când pot fi folosite pentru producția de produse concurente;

d) *acord nerecipro* — acordul de transfer de tehnologie prin care un agent economic acordă altui agent economic o licență de brevet, o licență de know-how sau o licență de drepturi de autor pentru programe de calculator (software) ori o combinație a acestora sau prin care 2 agenți economici își acordă reciproc o astfel de licență, cu condiția ca aceste licențe să nu se refere la tehnologii concurente și să nu poată fi folosite pentru producția de produse concurente;

e) *produs* — un bun sau un serviciu, incluzând atât bunurile și serviciile intermediare, cât și bunurile și serviciile finale;

f) *produse prevăzute în contract* — produse executate folosindu-se tehnologia sub licență;

g) *drepturi de proprietate intelectuală* — drepturi de proprietate industrială, know-how, dreptul de autor și drepturile conexe;

h) *brevete* — brevete de invenție, cereri de brevete, modele de utilitate, cereri de înregistrare de modele de utilitate, desene, topografii ale circuitelor integrate, certificate de protecție suplimentară pentru produsele farmaceutice sau alte produse susceptibile de a beneficia de acestea și certificate pentru atestarea de noi soiuri de plante;

i) *know-how* — un pachet de informații practice ne brevetate, rezultând din experiență și testare, care sunt secrete, substanțiale și identificate: *secret* înseamnă că nu este general cunoscut sau ușor accesibil; *substanțial* înseamnă că este important și util pentru fabricarea

produselor contractuale; *identificat* înseamnă că este descris într-o manieră suficient de cuprinzătoare pentru a face posibilă verificarea îndeplinirii criteriilor de secret și substanțialitate;

j) *agenți economici concurenți* — agenți economici care se concurează pe piața relevantă a tehnologiilor și/sau pe piața relevantă a produsului, înțeles fiind că:

- (i) *agenți economici concurenți pe piața relevantă a tehnologiilor* sunt agenții economici care acordă sub licență tehnologii concurențe fără să încalce drepturile reciproce de proprietate intelectuală (concurenți efectivi pe piața tehnologiilor); *piața relevantă a tehnologiilor* cuprinde tehnologiile considerate de licențiați ca fiind interschimbabile sau substituibile cu tehnologia sub licență, din punct de vedere al caracteristicilor, al redevențelor și al destinației lor;
- (ii) *agenți economici concurenți pe piața relevantă a produsului* sunt agenții economici care, în absența acordului de transfer de tehnologie, operează ambii pe piețele produsului și pe piețele geografice pe care sunt vândute produsele prevăzute în contract fără a încălca drepturile reciproce de proprietate intelectuală (concurenți efectivi pe piața produsului) sau care sunt dispuși, pe considerente realiste, să efectueze investițiile suplimentare necesare sau să suporte costurile de conversie necesare pentru a pătrunde la momentul dorit pe piețele produsului și pe piețele geografice în cauză, fără a încălca drepturi reciproce de proprietate intelectuală, în condițiile unei creșteri modeste, dar permanente, a prețurilor relative (concurenți potențiali pe piața produsului); *piața relevantă a produsului* în cauză cuprinde produsele considerate de cumpărători ca fiind interschimbabile sau substituibile cu produsele prevăzute în contract, din punct de vedere al caracteristicilor produselor, al prețului și al utilizării lor;

k) *sistem de distribuție selectivă* — un sistem de distribuție în care licențiatorul se obligă să nu cedeze licența de fabricare a produselor prevăzute în contract decât unor licențiați selecționați pe baza unor criterii definite și în care licențiații respectivi se obligă să nu vândă produsele prevăzute în contract distribuitorilor neagreați;

l) *teritoriu exclusiv* — un teritoriu pe care un singur agent economic este autorizat să fabrice produsele prevăzute în contract utilizând tehnologia sub licență, fără a se aduce atingere posibilității de a fi autorizat și un alt licențiat pe acest teritoriu pentru a fabrica produsele prevăzute în contract numai pentru un cumpărător determinat, atunci când această a doua licență a fost acordată în scopul creării unei surse de aprovizionare alternative pentru acel cumpărător;

m) *grup de cumpărători exclusivi* — un grup de cumpărători către care un singur agent economic este autorizat să efectueze vânzări active ale produselor prevăzute în contract pe baza tehnologiei sub licență;

n) *îmbunătățire disociabilă* — îmbunătățire care ar putea fi exploatată fără a afecta tehnologia sub licență.

(2) Termenii *agent economic*, *licențiator* și *licențiat* includ și agenții economici legați de aceștia.

Agenți economici legați înseamnă:

a) agenții economici în cazul cărora o parte la acord, direct sau indirect:

- (i) are puterea de a exercita mai mult de jumătate din drepturile de vot; sau

- (ii) are puterea de a numi mai mult de jumătate din numărul membrilor consiliului de administrație sau ai organismelor care îl reprezintă legal; sau
- (iii) are dreptul de a administra afacerile agentului economic;

b) agenții economici care, direct sau indirect, au drepturile sau puterile prevăzute la lit. a) asupra unei părți la acordul de transfer de tehnologie;

c) agenții economici în cazul cărora unul dintre agenții economici prevăzuți la lit. b) are, direct sau indirect, drepturile ori puterile enumerate la lit. a);

d) agenții economici în cazul cărora una dintre părțile la acord, împreună cu unul sau mai mulți dintre agenții economici prevăzuți la lit. a), b) sau c), ori în care 2 ori mai mulți dintre cei din urmă dețin în comun drepturile sau puterile enumerate la lit. a);

e) agenții economici în cazul cărora drepturile sau puterile enumerate la lit. a) sunt deținute în comun de către:

- (i) părțile la acord sau agenții economici legați de acestea, prevăzuți la lit. a)—d); sau
- (ii) una sau mai multe dintre părțile la acord ori unul sau mai mulți dintre agenții economici legați de acestea, prevăzute la lit. a)—d), și unul sau mai mulți terți.

ARTICOLUL 3

Exceptarea

(1) Acordurile de transfer de tehnologie încheiate între 2 agenți economici prin care se autorizează fabricarea produselor prevăzute în contract sunt exceptate de la interdicția prevăzută la art. 5 alin. (1) din lege, în conformitate cu prevederile prezentului regulament și potrivit art. 5 alin. (2) din lege.

(2) Prezentă exceptare se aplică atunci când acordurile respective conțin restricționări ale concurenței care cad sub incidența prevederilor art. 5 alin. (1) din lege. Exceptarea este aplicabilă atât timp cât dreptul de proprietate intelectuală asupra tehnologiei licențiate nu a expirat, nu a devenit caduc sau nu a fost invalidat ori în cazul know-how-ului, atât timp cât acesta rămâne secret, cu excepția cazului în care este făcut public prin fapta licențiatului, caz în care exceptarea se aplică pe întreaga durată a acordului.

ARTICOLUL 4

Pragurile referitoare la cota de piață

(1) Când agenții economici, părți la acord, sunt concurenți, exceptarea prevăzută la art. 3 se aplică sub condiția ca segmentul de piață cumulat, deținut de părți pe piețele tehnologiilor și pe piețele produselor în cauză, să nu depășească cota de 20%.

(2) Dacă agenții economici, părți la acord, nu sunt concurenți, exceptarea prevăzută la art. 3 se aplică sub condiția ca segmentul deținut de fiecare dintre părți pe piețele tehnologiilor și pe piețele produselor în cauză afectate să nu depășească cota de 30%.

(3) În sensul prevederilor alin. (1) și (2), cota de piață a unei părți pe piețele relevante ale tehnologiilor se definește în funcție de prezența tehnologiei transferate pe piețele produselor în cauză. Cota de piață deținută de un licențiator pe piața relevantă a tehnologiilor este egală cu cota cumulată, pe piața relevantă a produselor, pentru produsele prevăzute în contract, fabricate de licențiator și de licențiații săi.

(4) Cota de piață se calculează pe baza valorii vânzărilor realizate pe piață. În lipsa datelor referitoare la valoarea vânzărilor pe piață, determinarea cotei de piață a agentului economic în cauză se poate efectua utilizându-se

estimările bazate pe alte informații relevante privind piața, cu precădere volumul vânzărilor.

(5) Cota de piață a părților la acord se calculează pe baza datelor referitoare la anul calendaristic precedent.

(6) Cota de piață deținută de agenții economici prevăzuți la art. 2 alin. (2) lit. e) trebuie să fie repartizată în egală măsură fiecărui agent economic care dispune de drepturile sau de puterile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a).

(7) În cazul în care cota de piață prevăzută la alin. (1) sau (2) este inițial mai mică ori egală cu 20%, respectiv 30%, dar ulterior depășește aceste praguri, exceptarea prevăzută la art. 3 continuă să se aplice timp de 2 ani calendaristici consecutivi anului în cursul căruia pragurile menționate au fost depășite pentru prima dată.

ARTICOLUL 5

Restricționări anticoncurențiale grave

(1) În cazul în care agenții economici, părți la acord, sunt concurenți, exceptarea prevăzută la art. 3 nu se aplică acordurilor care, direct sau indirect, în mod separat ori combinate cu alți factori controlați de către părți, au ca obiect:

a) restricționarea capacității unei părți la acord de a-și determina prețurile de vânzare către terți;

b) limitarea producției, cu excepția limitării fabricării produselor prevăzute în contract, impusă licențiatului într-un acord nereciproc sau impusă numai unuia dintre licențiați într-un acord reciproc;

c) împărțirea piețelor sau a clientelei, cu excepția:

(i) obligației impuse licențiatilor de a produce pe baza tehnologiei sub licență numai în cadrul unuia sau mai multor domenii tehnice de aplicare ori pe una sau mai multe piețe ale produselor;

(ii) obligației impuse licențiatorului și/sau licențiatului în cadrul unui acord nereciproc de a nu produce pe baza tehnologiei sub licență în unul sau mai multe domenii tehnice de aplicare ori pe una sau mai multe teritorii exclusive rezervate celeilalte părți;

(iii) obligației impuse licențiatorului de a nu transmite tehnologia sub licență unui alt licențiat pe un teritoriu determinat;

(iv) restricționării în cadrul unui acord nereciproc privind vânzările active și/sau pasive efectuate de licențiat și/sau licențiator pe teritoriul exclusiv ori către grupul exclusiv de cumpărători rezervați celeilalte părți;

(v) restricționării în cadrul unui acord nereciproc a vânzărilor active de către licențiat pe teritoriul exclusiv sau către grupul exclusiv de cumpărători atribuiți de licențiator unui alt licențiat, cu condiția ca acesta din urmă să nu fi fost un agent economic concurent al licențiatorului în momentul încheierii propriului său acord de transfer de tehnologie;

(vi) obligației impuse licențiatului de a nu fabrica produsele prevăzute în contract decât pentru uz propriu, cu condiția ca el să poată vinde liber, activ și pasiv, produsele prevăzute în contract ca piese de schimb pentru propriile produse;

(vii) obligației impuse licențiatului în cadrul unui acord nereciproc de a fabrica produsele prevăzute în contract numai pentru un cumpărător determinat, atunci când licența a fost acordată în vederea creării unei surse de aprovizionare alternative pentru cumpărătorul respectiv;

d) restricționarea capacității licențiatului de a-și exploata propria tehnologie sau restricționarea capacității uneia dintre

părțile la acord de a efectua activități de cercetare-dezvoltare, cu excepția cazului în care această restricționare este indispensabilă pentru a împiedica divulgarea know-how-ului transmis unor terți.

(2) În cazul în care agenții economici, părți la acord, nu sunt concurenți, exceptarea prevăzută la art. 3 nu se aplică acordurilor care, direct sau indirect, în mod separat ori combinate cu alți factori controlați de către părți, au ca obiect:

a) restricționarea capacității unei părți de a stabili prețurile de vânzare către terți, fără a împiedica posibilitatea impunerii unui preț de vânzare maximal sau de a recomanda un preț de vânzare, cu condiția ca acestea să nu reprezinte un preț de vânzare fix ori minimal impus ca urmare a presiunii exercitate de către una dintre părți sau a unor măsuri de incitare luate de aceasta;

b) restricționări referitoare la teritoriul în care licențiatul poate vinde pasiv produsele prevăzute în contract sau la clientela căreia licențiatul îi poate vinde pasiv produsele prevăzute în contract, cu excepția:

(i) restricționării vânzărilor pasive pe un teritoriu exclusiv sau către un grup exclusiv de cumpărători rezervat licențiatorului;

(ii) restricționării vânzărilor pasive pe un teritoriu exclusiv sau către un grup exclusiv de cumpărători pe care licențiatorul l-a alocat unui alt licențiat în primii 2 ani în cursul cărora acest alt licențiat vinde produsele prevăzute în contract pe teritoriul respectiv sau grupului respectiv de cumpărători;

(iii) obligației de a nu fabrica produsele prevăzute în contract decât pentru uz propriu, cu condiția ca licențiatul să poată vinde liber, activ și pasiv, produsele prevăzute în contract ca piese de schimb pentru produsele proprii;

(iv) obligației de a nu fabrica produsele prevăzute în contract decât pentru un cumpărător determinat atunci când licența a fost acordată în vederea creării unei surse de aprovizionare alternative pentru acel cumpărător;

(v) restricționării vânzărilor către utilizatorii finali, efectuate de către un licențiat care activează ca angrosist pe piață;

(vi) restricționarea vânzărilor efectuate de membrii unui sistem de distribuție selectivă către distribuitori neagreați;

c) restricționarea vânzărilor active sau a vânzărilor pasive către utilizatorii finali, efectuate de către licențiatii membri ai unui sistem de distribuție selectivă care activează ca vânzători en détail pe piață, fără a aduce atingere posibilității de a interzice unui membru al sistemului să își exercite activitățile în afara unui stabiliment neautorizat.

(3) În cazul în care agenții economici, părți la acord, nu sunt concurenți în momentul încheierii acordului, dar ei devin concurenți ulterior, se aplică prevederile alin. (2) pe toată durata acordului, în afară de cazul când acesta nu se modifică ulterior în orice aspect esențial.

ARTICOLUL 6

Restricționări excluse

(1) Exceptarea prevăzută la art. 3 nu se aplică nici uneia dintre obligațiile următoare cuprinse în acordurile de transfer de tehnologie:

a) orice obligație directă sau indirectă impusă licențiatului de a acorda licențiatorului ori unui terț desemnat de acesta o licență exclusivă asupra îmbunătățirilor disociabile pe care licențiatul le-ar fi adus sau asupra noilor aplicații ale tehnologiei licențiate pe care acesta le-ar fi realizat;

b) orice obligație directă sau indirectă impusă licențiatului de a ceda, în tot sau în parte, licențiatorului ori unui terț desemnat de acesta, drepturile asupra îmbunătățirilor dissociabile pe care licențiatul le-ar fi adus sau asupra noilor aplicații ale tehnologiei licențiate pe care acesta le-ar fi realizat;

c) orice obligație directă sau indirectă impusă licențiatului de a nu contesta valabilitatea drepturilor de proprietate intelectuală pe care licențiatorul le deține, fără a aduce atingere posibilității de a rezilia acordul de transfer de tehnologie în cazul în care licențiatul contestă valabilitatea unuia sau mai multor drepturi de proprietate intelectuală obiect al licenței.

(2) În cazul în care agenții economici, părți la acord, nu sunt concurenți, exceptarea prevăzută la art. 3 nu se aplică nici unei obligații directe sau indirecte care limitează capacitatea licențiatului de a-și exploata propria tehnologie ori capacitatea uneia dintre părțile la acord de a efectua activități de cercetare-dezvoltare, cu excepția cazului în care această din urmă restricționare este indispensabilă pentru a împiedica divulgarea know-how-ului transmis terților.

ARTICOLUL 7

Retragerea individuală a beneficiului exceptării

Consiliul Concurenței poate retrage beneficiul exceptării stabilit conform prezentului regulament atunci când constată, într-un caz determinat, că un acord de transfer de tehnologie la care se aplică exceptarea prevăzută în art. 3 are totuși efecte care sunt incompatibile cu prevederile art. 5 alin. (2) din lege, în special atunci când:

a) accesul pe piața tehnologiilor care aparțin unor terți este restrâns, de exemplu, ca urmare a efectului cumulativ al rețelelor paralele de acorduri restrictive similare care interzic licențiatilor să utilizeze tehnologiile terților;

b) accesul pe piață al potențialilor licențiați este restrâns, de exemplu, ca urmare a efectului cumulativ al rețelelor paralele de acorduri restrictive similare care interzic licențiatorilor să acorde licențe altor licențiați;

c) părțile nu exploatează tehnologia sub licență fără o motivare obiectiv valabilă.

ARTICOLUL 8

Cazuri de neaplicare a prezentului regulament

(1) Consiliul Concurenței poate stabili, prin regulament, în cazul în care rețele paralele de acorduri de transfer de tehnologie similare acoperă mai mult de 50% dintr-o piață relevantă, că prezentul regulament nu se aplică acordurilor de transfer de tehnologie care conțin restricționări specifice privind piața în cauză.

(2) În situația adoptării unui regulament în conformitate cu prevederile alin. (1), acesta nu va putea intra în vigoare mai înainte de 6 luni de la publicare.

ARTICOLUL 9

Procedura de stabilire a exceptării pe categorii

(1) Conform prevederilor art. 5 alin. (5) din lege, acordurile de transfer de tehnologie care îndeplinesc condițiile de exceptare prevăzute în prezentul regulament sunt considerate legale, fără obligația notificării sau obținerii unei decizii din partea Consiliului Concurenței. Agenții economici care invocă beneficiul exceptării pe categorii sunt ținuți să facă dovada îndeplinirii condițiilor stabilite prin prezentul regulament.

(2) În cazul neîndeplinirii condițiilor de exceptare, părțile implicate pot fie să renegocieze acordul de transfer de tehnologie astfel încât să se încadreze în prevederile prezentului regulament, fie să înainteze cerere de dispensă pentru exceptare individuală.

ARTICOLUL 10

Dispoziții tranzitorii și finale

(1) Interdicția prevăzută la art. 5 alin. (1) din lege nu se aplică, în perioada dintre intrarea în vigoare a prezentului regulament și 31 mai 2006, acordurilor de transfer de tehnologie încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, care nu îndeplinesc condițiile de exceptare prevăzute prin acesta, dar îndeplinesc condițiile prevăzute de cap. VI „Condițiile de exceptare pentru categoria acordurilor pentru transferul de tehnologie și/sau know-how” din Regulamentul privind acordarea exceptării, pe categorii de înțelegeri, decizii de asociere ori practici concertate, de la interdicția prevăzută la art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 bis din 3 aprilie 1997.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă cap. VI „Condițiile de exceptare pentru categoria acordurilor pentru transferul de tehnologie și/sau know-how” și anexa nr. 1/5 la Regulamentul privind acordarea exceptării, pe categorii de înțelegeri, decizii de asociere ori practici concertate, de la interdicția prevăzută la art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, precum și orice alte dispoziții contrare.

(3) Prezentul regulament va fi pus în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

★

Prezentul regulament transpune în legislația românească Regulamentul (CE) nr. 772/2004 al Comisiei privind aplicarea articolului 81, paragraful 3 din Tratatul (CE) unor categorii de acorduri prin transfer de tehnologie, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 123 din 27 aprilie 2004.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

51948368016828